

N:o 63.

Ank. till Riksd. kansli den 29 april 1893, kl. 4 e. m.

Lagutskottets utlåtande, i anledning af väckt motion om tillägg till förordningen angående kyrkostämman samt kyrkoråd och skolråd den 21 mars 1862.

Uti en inom Andra Kammaren väckt motion, n:o 197, som till lagutskottet hänvisats, anmärker herr *N. Rosengren* hufvudsakligen, hurusom af stadgandena i förordningen angående kyrkostämman samt kyrkoråd och skolråd den 21 mars 1862 påtagligen syntes framgå, att ledamöterna af kyrkoråd och skolråd, såsom gemensamt ansvariga för de under kyrkorådets och skolrådets förvaltning ställda medel, egde befogenhet att utse särskild kassaförvaltare och räkenskapsförare. Det oaktadt torde de flesta kyrkoråd och skolråd å landsbygden äfvensom i de mindre städerna hittills hafva uraktlåtit att begagna sig af denna frihet. Hos somliga hade nemligen den åsigten gjort sig gällande, att utöfvandet af denna rättighet skulle innebära ett misstroende mot församlingens kyrkoherde, hvilken i egenskap af ordförande dittills af ålder fullgjort dessa åligganden, andra hade velat undandraga sig de med dessa uppdrag förknippade besvär, och andra åter hade saknat kännedom om förefintligheten af omförmälda frihet, då den icke varit i förordningen uttryckligen stadgad; och ordföranden hade i dessa fall i såväl kyrkorådet som skolrådet utöfvat ifrågavarande befattningar, såsom om de varit oskiljaktigt förbundna med ordförandeskapet.

Men då ordföranden såsom sådan hade icke så få åligganden utöfver dem, hvilka han delade med öfriga ledamöter, och i lika mån som dessa vore för förvaltningen ansvarig, vore det ej mer än billigt, om öfriga leda-

möter öfvertoge sådana för ordförandens egentliga befattning enligt lag främmande göromål som kassaförvaltarens och räkenskapsförarens; och hemställer därför motionären, att Riksdagen för sin del måtte besluta sådant tillägg till förordningen om kyrkostämman samt kyrkoråd och skolråd den 21 mars 1862, att årliga val af kassaförvaltare och räkenskapsförare i kyrkoråd och skolråd derigenom må göras obligatoriska.

Vid jämförelse af ifrågavarande förordnings stadganden i förevarande ämnen framgår uppenbarligen, att kyrkoråd och skolråd hafva befogenhet att utse kassaförvaltare och räkenskapsförare ifråga om de medel, som stå under kyrkorådets och skolrådets förvaltning, men att de i utöfningen af denna befogenhet icke äro underkastade någon inskränkande bestämmelse.

Att, nu på sätt motionären föreslagit, genom en ovilkorlig föreskrift om anställande af årliga val och af räkenskapsförare och kassaförvaltare binda kyrko- och skolråden i deras befogenhet att ordna ifrågavarande förhållanden, såsom dem bäst synes, torde hvarken vara af behof påkalladt eller lämpligt. Utskottet håller nemligen före, att då ledamöterna i kyrkoråd och skolråd äro ansvariga för de af dem förvaltade medel, dem också bör lemnas frihet att, på det sätt de för hvarje särskildt fall finna vara för sig mest betryggande, meddela de föreskrifter angående medelförvaltningen, som kunna betingas af förhanden varande förhållanden. Denna frihet bör enligt utskottets åsigt icke utan tvingande skäl fräntagas dem; och då utskottet icke kan tillmäta de skäl, motionären till stöd för sin framställning anfört, en dylik betydelse, föranlåtes utskottet hemställa,

att motionen icke må af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 28 april 1893.

På lagutskottets vägnar:

L. ANNERSTEDT.

Herrar *Lilienberg, Erickson, J. Anderson, Näslund, F. Andersson* och *P. G. Petersson* hafva begärt få här antecknadt, att de på grund af åtnjuten ledighet från riksdagsgöromålen icke deltagit i utskottets behandling af ifrågavarande motion.